

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2020 m. sausio 29 d. ZW pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. lapkričio 21 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-727/18, ZW/ EIB

(Byla C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: ZW, atstovaujama dikiġoros T. Petsas

Kita proceso šalis: Europos investicijų bankas (EIB)

2020 m. rugsėjo 3 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtina ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą ir nurodė apeliantei padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2020 m. gegužės 8 d. Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje NE / Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Byla C-205/20)

(2020/C 348/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: NE

Atsakovė: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Dalyvaujant: Finanzpolizei Team 91

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2014/67/ES⁽¹⁾ 20 straipsnyje nustatytas ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Nutartyse *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18)⁽²⁾ ir *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ir C-494/19)⁽³⁾ išaiškintas proporcingumo reikalavimas yra tiesiogiai taikoma direktyvos nuostata?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas:

Ar aiškinant nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų Sąjungos teisę, galima ir reikalaujama, jog nacionaliniai teismai ir administracinės institucijos nagrinėjamu atveju taikytinas baudžiamąsias nacionalinės teisės nuostatas papildytų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nutartyse *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108) ir *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ir C-494/19, ECLI:EU:2019:1103) nustatytais proporcingumo kriterijais, nepriimant naujos nacionalinės teisės normos?

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL L 159, 2014, p. 11).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1108.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:1103.

2020 m. birželio 9 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. balandžio 2 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-571/17 UG / Europos Komisija

(Byla C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama B. Mongin, L. Radu Bouyon

Kita proceso šalis: UG

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2020 m. balandžio 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimą byloje T-571/17, UG / Komisija.
- Grąžinti bylą Bendrajam Teismui.
- Atidėti bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese, klausimo nagrinėjimą.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pirmasis pagrindas: faktinių aplinkybių iškraipymas (skundžiamo sprendimo 64–71 punktai)

Remiantis nusistovėjusia jurisprudencija, faktinių aplinkybių iškraipymui taikoma Teisingumo Teismo kontrolė, kai turimų įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos.

Pirmoje pagrindo dalyje Komisija teigia, kad Bendrojo Teismo išvadą, jog sudaryti darbo sutartis įgaliota tarnyba (SDSIT) nustatė UG per trumpą terminą pašalinti nekompetentingumo trūkumą, paneigia byloje esantys dokumentiniai įrodymai. SDSIT nereikalavo, kad UG pasiektų visus 2015 m. vertinimo ataskaitoje nustatytus tikslus ir atkurtų pasitikėjimo santykius su savo kolegomis per tris mėnesius.

Antroje pagrindo dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas nagrinėdamas bylą klaidingai sutelkė dėmesį į nebuvimą darbe be pateisinamos priežasties, tačiau neatsižvelgė į tai, kad kai kurie 2016 m. spalio 17 d. sprendime ir 2016 m. rugsėjo 8 d. rašte išdėstyti nekompetenciją rodantys faktai kartojasi.